آن اشک و آن تشییع عرشی

شماره پرسش: ۳۹۶۱۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۳/۱۲/۷ ۰۰:۰۸:۳۷

متن پرسش

«حضرت سید حسن نصرالله اکنون در اوج عزت است»؛ چشم باطنی که در این تشییع باشکوه، شهید سید مقاومت حسن نصرالله را در اوج عزت می بیند چه نسبتی با چشم باطنی دارد که به واقعه عاشورا «ما رأیت الا جمیلا» نظر می کند؟ و چشم ظاهربین بی بصیرتی که حذف فیزیکی سید مقاومت را برای استکبار پیروزی محسوب می کند چه نسبتی با چشم ظاهربین بی بصیرتی دارد که بعد از واقعه عاشورا کار را تمام شده می داند؟ این چه غم و اندوه همراه با شکوه و زیبایی ست که در تشییع رهبران و مجاهدان مقاومت انسان را در بر می‌گیرد؟ این چه اشکی ست که در حین این تشییع های باشکوه از ما جاری می‌شود و این چه حضوری ست که بازگشت ما را به روزمرگی اینقدر مشکل می‌کند؟ چرا روز اول کاری بعد از تشییع باشکوه حاج قاسم اینقدر برایمان مشکل بود؟ چه رابطه ای میان حضور ما در چنین صحنه ها و بیرون آمدن ما از روزمرگی و ملالت زندگی وجود دارد؟ گویی حضور در لحظه های زودگذر ولی ماندگار این صحنه ها روزنه کوچکی می‌شود به سوی آن افقی که ما خود متعالی مان را می بایست در آن افق جستجو و احساس کنیم. افقی که انسان فقط در آن افق می‌تواند از روزمرگی و زندگی تکراری ملالت آور این روزگار رهایی یابد و آن فطرت پاکی که از آن دور افتاده و جانش را به حضور اولیاء الهی پیوند می‌زند را در درون خود احساس کند و بندگی خود را به معنای واقعی زندگی کند. درود و رحمت خداوند بر روح پاک شهید سید حسن نصرالله و شهیدان راه مقاومت و راهشان پررهرو. ان شاء الله. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این غم در آن تشییعِ عرشی، غمِ تذکر به خود است که از آن غافله عقب نمانیم و آن اشک، اشکِ طلب راهی است که در مقابل ما به سوی عرش توسط این انسان‌های بزرگ گشوده شده است. آری! صحنه، صحنهٔ هرچه بیشترِ یافتنِ ابعادی از شخصیت خودمان است که توسط روزمرّگی‌ها فراموش‌مان شده است. در همین رابطه یکی از حضار در جلسهٔ «در آینهٔ تشییع شهید سید حسن نصرالله» فرمودند با نظر به این تشییع، احساس عبور از نیهیلیسم را می‌توانیم بچشیم. https://eitaa.com/matalebevijeh/۱۸۷۹۳ . موفق باشید